

JARULAINEN★

2009

- 3** Puheenjohtajan tervehdys
- 4** ORUP Partiotaitokilpailun voitto JARUlle
- 5** Paintballia Laajavuorella
- 6** Suomalaiset reserviupseerit mukana verkostoitumassa Bulgariassa
- 8** Liikuntavuorot
- 10** Pohjois-Irlanti kymmenen vuotta rauhansopimuksen jälkeen
- 12** ORUP Excursio Itä-Preussiin
- 14** MilFight
- 16** Kaveri vai Vaimo vaelluskumppaniksi
- 19** Ristikko
- 20** AK ja aseenkäsittely
- 23** Mekanisoidun joukon taistelu 2009
- 24** TURPO-2009

ETUSIVUN KUVA

Puolustusvoimat / Marko Jalkanen

PAINO

Jyväskylän yliopistopaino

TAITTO

Kosti Kuokkanen

Puheenjohtajan tervehdys

Kätösissäsi lepäilee Jarulainen 2009 – JARUn perinteikäs pää-äänenkannattaja, joka jokavuotiseen tapansa on ilmestynyt kertomaan yhdistyksen kuulumiset teille, arvoisa jäsenistö.

Kuluva vuosi on ollut toimintansa puolesta taattua JARU-laatua: Korpilahden SRA-Hankikisat, SnowSurvival, JARU-JRU – kolmiottelu sekä kasapäin muita tapahtumia on vedetty menestyksellä läpi. Erityisiä maininnanarvoisia kunnostautumisia JARU on suorittanut mm. osallistumalla JRUN tukena Neste Oil Rally Finlandin järjestysmiestehtäviin, innokkaana keräysaktiivisuutena Sotiemme Veteraanit – keräyksissä, sekä ResUL:n kuntokortin tehokkaana käyttöönottajana.

Myös voimakkaan verkostoutumisen jatkuminen, sekä yhdistyksen näkyvyyden kasvu muualla maanpuolustus kentällä on leimannut tätä vuotta.

Vuoden maanpuolustuksellisista aiheista ylivoimainen mediaykkönen on ollut aselaki, joka on nostanut keskustelua ja tunteita voimalla. Lakia on käsitelty kaikilla mahdollisilla foorumeilla, ja mielipiteitä on riittänyt. Tästä

kielii myös Reserviläisliiton poisjääminen yhteisestä lausunnosta, jonka allekirjoitti noin kaksikymmentä yhdistystä – mukaanlukien Suomen Reserviupseeriliitto.

Muita esilläolleita aiheita ovat olleet mm. puolustusvoimain komentajavaihdos: amiraali Kaskeala luovutti tehtävän kenraali Puheloselle 1.8.2009, sekä reserviläisten kuntomittaus, jonka tulokset eivät olleet järin mieltäylentäviä.

Yhdistyksellä riittää haasteita tulevaisuudessaakin. Jäsenistön aktivointi ja uusien jäsenien rekrytointi on edelleen hallituksen tärkeimpiä puheenaiheita kokouksesta toiseen. Emme tosin ole yksin ongelmamme kanssa, vaan samankaltaisia viestejä on kuulunut ympäri yhdistyskenttää; kilpailu vapaaajasta kiristyy jatkuvasti. Toivomme, että ensi vuonna Keski-Suomessa järjestettävät Vänrikkipäivät nostavat osaltaan maanpuolustusyhdistysten profiilia alueellamme.

Toivotan kaikille lukijoille erinomaisen hyvää loppuvuotta 2009. Toivottavasti tapaamme JARUn tapahtumissa!

Timo Koski

ORUP

Partiotaitokilpailun voitto JARUlle

Kiertopalkinto kolmannel- la kiinnityksellä pysyvästi kotiin

Viisivuotisjuhlakilpailuunsa uudelleen ka-
sattu joukkue Aaro Mäkelä, Petri Syväne ja
Risto Tammela voittivat ylivoimaisesti maalisi-
kuussa Helsingissä järjestetyn Opiskelijain
Reserviupseeripiirin (ORUP) vuosittaisen parti-
otaitokilpailun (ORUP ks. www.rul.fi/orup).
Ensimmäistä kertaa vuonna 2004 Helsingin
Santahaminassa esiintyneen joukkueen vuo-
sien mittaan kertynyt kokemus ja päättävai-
syys yhdistettynä erinomaisiin ensiapu-,
kalustonkäsittely- ja kalustontunnistustaitoi-
hin ratkaisivat kilpailun JARU-Emeritus -par-
tiolle. Partio on viime vuosina siirtynyt

Jyväskylän aktiivisesta opiskelijaelämästä
pankkialalle ja vaikuttaa nykyään opintojaan
täydentävinä opiskelijoina JARUn vastaa-
nottopesäkkeessä Helsingissä.

Kilpailussa ratkesi myös ORUP partiotai-
tokilpailun kiertopalkinnon Löylykauhan lo-
pullinen sijoituspaikka, kun JARU lunasti
kolmannella kiinnityksellään viime vuositu-
hannelta asti ympäri Suomen hamutun kierto-
palkinnon itselleen. Kiertopalkinnon voiton
ratkaissut partio toivoo JARUn nykyiseltä hal-
litukselta viisaita päätöksiä, jotta Löylykauha
saadaan sijoitettua juhlarivin menoin ansaitse-
malleen näkyvälle kunniapaikalle syksyn 2009
aikana.

teksti ja kuva: Aaro Mäkelä

**JARUn voittoisa joukkue: Aaro Mäkelä,
Risto Tammela ja Petri Syväne**

Paintballia Laajavuoressa

Yhdeksän jarulaista kokoontui pelaamaan värikuulasotaa eli paintballia Laajavuoreen 6.5. Kiusallisesta maskien huurtumisesta huolimatta tapaus keräsi hyvää palautetta ja jokainen osallistuja pääsi varmasti ammuskelemaan tarpeeksi.

Ampumavastaavan tehtävään juuri keväällä valittuna halusin järjestää keväälle 2009 jotain toiminnallisempaa ohjelmaa ja niinpä esitinkin hallituksen kokouksessa paintball-tapahtumaa vielä ennen opiskelijoiden karkaamista kesälaitumille. Ajankohdaksi tuli 6.5.2009 ja paikka oli Laajavuori, Sateentekijät Oy:n pelialue. Samalta firmalta tulivat myös varusteet. Paikka oli sopivan lähellä ja hyvien yhteyksien päässä, ja paikalle mentyämme huomasimme myöskin pelialueen olevan varsin sopiva tarpeisiimme. Kevään lumien jäljiltä tosin keskellä oli melko isoja vesilammikoita joten kovimmat värikuulataistelun kliimaksit käytiin alueen reunoilla ja päädyissä.

Jarulaisia oli paikalla yhdeksän, joten päätimme lyhyen alueeseen tutustumisen jälkeen jakautua haalarien värin perusteella ”Mustiin” ja ”Vihreisiin” ja yksi henkilö vaihteli tilanteen mukaan puolta jos peli alkoi näyttää epätasaiselta. Pelimuotoina oli useimmiten ”perusmätöä” eli molemmat joukkueet aloittivat omista

päädyistään ja pyrkivät poistamaan vastapuolen pelistä. Myös kohteen puolustusta ja lipunryöstöä kokeiltiin muutamia eriä. Alueen toisessa päässä sijainnut torni oli hyvä kohde puolustustaistelulle. Vaikka alukevään päivä oli vielä kohtuullisen viileä niin pelin jännitys ja liikunnan määrä aiheuttivat sen verran kovaa hikoilua että useimmilla olivat maskit melko pian huurussa. Melko nopeasti niidenkin kanssa oppi kuitenkin pärjäämään. Vanha viisaus ”näillä mennään mitä on” osoitti taas pätevyytensä.

Nuorustusvuosien muovikuulaharrastuksetko lie olleet vielä selkärangassa mutta allekirjoittanut sai mielestään melko hyviä osumia roikuttamalla kantaman äärirajoille. Värikuulan lentoradan pystyy pienen harjoittelun jälkeen ennakoimaan melko hyvin ja ballistiikkaa käyttämään omaksi hyödykseen. Kiven taakse yläviistosta tipahtanut värikuula aiheuttaa omasta mielestään hyvin suojautuneelle reserviläiselle mukavan yllätyksen.

Kokonaisuutena tempauksesta jäi hyvät fiilikset ja monet tulevat varmasti toistekin kun värikuulasotaa vielä halutaan järjestää. Tilaa on varmasti useammallekin osallistujalle.

teksti: Sampo Remes

WWW.JARURY.FI

Suomalaiset reserviupseerit mukana verkostoitumassa Bulgariassa

Järjestyksessään 62. CIORin kesäkonferenssi kokosi jälleen yli 600 reserviläistä keskustelemaan reserviläisiä koskevista asioista. NATO -maiden ja -kumppanuusmaiden reserviupseerien organisaatio CIOR järjestää vuosittain kesäkonferenssin, jonka olennaisena osana järjestetään nuoren reserviupseeriston Young Reserve Officer Workshop (YROW). Tämän vuoden tapahtuma järjestettiin 3.-8.8.2008 Sofiassa Bulgariassa. Viikon aikana maan pääkaupunki tarjosi monia mielenkiintoisia keskusteluja ja uusien tuttavuuksia sekä yli 32 asteen helkeitä että epätavallisen rankkoja sateita.

Samaan aikaan, kun kokeneemmat reserviupseerit keskustelivat omissa piireissään, osallistui kolmesta suomalaisesta reservinupseerista koostuva delegaatio nuorten reserviupseerien työryhmään. Suomen YROW-delegaatioon kuuluivat reservin yliluutnantti Juha Stark Kanta-Helsingin Reservinupseereista, reservin vänrikki Aku Lindström Jyväskylän Akateemisista Reserviupseereista sekä reservin vänrikki Jaakko Sirén Tampereen Reservinupseereista. Naisia YROW-tapahtumassa oli tällä kertaa runsaasti: kolme kanadalaisista, kolme tanskalaista, kaksi brittiä, kaksi yhdysvaltalaisista, yksi eteläafrikkalainen sekä yksi ranskalainen.

YROW-tapahtuman tärkeimmät tehtävät ovat eri maiden nuorten reservinupseerien välinen verkostoituminen sekä tutustuminen

muiden maiden reserviläistoimintaan. YROW-tapahtumassa oli Suomen lisäksi osallistujia reilusta kymmenestä kansallisuudesta, yhteensä noin 40 henkeä. Nuoreksi reservinupseeriksi tulkitaan korkeintaan kapteenin arvon omaava nuori henkilö, joten eri maiden YROW -osallistujat olivat pääosin 25–35 ikävuoden välillä.

Tämän vuotuisen konferenssin aiheena oli reserviläisten rekrytointi sekä palvelukseen aktivointi, mikä on lähtökohtaisesti melko erilainen haaste ammatti- ja reserviläisarmeijoissa. Aiheita käsiteltiin kansainvälissä työryhmissä ja johtopäätökseksi todettiin, että haasteita löytyy, mutta myös yhtymäkohtia järjestelmien välillä on olemassa.

Viikon puurtaminen Bulgariassa antoi selkeän kuvan isäntämaasta sekä useiden eri maiden asevoimista ja niiden toiminnasta. Mielenkiintoista oli huomata kuinka samantyyppisiä, joskin hieman eritasoisia, useimmat ongelmista ovat: monissa asevelvollisuusarmeijoissa ongelmana on reserviläisten saaminen mukaan koulutukseen, kun Suomessa taas ongelmana lienee enemmänkin heidän aktivointi varusmiespalveluksen jälkeen. Yhtäläisiä haasteita reserviläisten kouluttamiseen ja toimintaan siis löytyy huolimatta eri asevoimien rakenteista. Mielenkiintoista oli myös huomata, kuinka suomalainen yhteiskunta arvostaa

Saksan ja Ison-Britannian edustajat ryhmätyön parissa.

asepalvelusta sekä siellä saatua koulutusta; harvoinpa reservinupseerin koulutusta tarvitsee peitellä työnantajalta – se koetaan ennemminkin vahvuutena. Muutamissa maissa reserviupseerin status koetaan ongelmalliseksi työpaikkahaastatteluissa, koska se saattaa tarkoittaa esimerkiksi komennusta ulkomaille tai työpoissaoloja harjoitusten johdosta.

Itse työn lisäksi tapahtumaan mahtui paljon sosiaalista yhdessäoloa sekä toimintaa, mikä ainakin yksilötasolla on huomattavasti edellistä merkittävämpää. Kansainvälisen toiminnan laajuus ja eri toimintamallien ymmärrys ovat arvokkaita kykyjä. Lisäksi uudet tuttavuudet voivat tulevaisuudessa auttaa monissa tilanteissa.

Oli myös mielenkiintoista huomata, kuinka paljon mielenkiintoa me suomalaisina herä-

timme muiden osallistujien keskuudessa. Hyvänä esimerkkinä tästä on käymämme keskustelu yhdysvaltalaisen vanhemman herrasmiehen kanssa, joka tuli uteliaisuuttaan kyselemään meiltä maastopukujemme hihoissa olleista ”Rapid Deployment Force”-tunnuksista. Herrasmies kyseli, että minkähän erikoisjoukon merkki on kyseessä? Selitetyämme merkin tarkoituksen siirtyi keskustelu barettimerkkiimme, sillä Juhalla oli baretissaan kultainen leijona ja minulla hopeinen. Myöhemmin kävi ilmi, että kyseessä oli Yhdysvaltojen erikoisjoukkojen veteraani, sotilasarvoltaan majuri. Taistelukokemusta majurilla oli kolmen mission verran Vietnamista sekä mm. Panamasta. Herrasmiehenä hän oli kiinnostunut historiasta ja maantiedosta, ja olikin sopivasti juuri jokin aika sitten perehtynyt talvisodan kulkuun josta kertoi mielellään.

Tämä on hyvä esimerkki siitä, kuinka mielenkiintoisiin keskusteluihin ko. tapahtumassa voi ajautua.

Ensi vuonna konferenssi tullaan järjestämään Stavangerissa Norjassa ja mitä luultavimmin kokemus on vähintään yhtä hieno ja arvokas kuin tämänkesäinen tapahtuma. Samanlaista tilaisuutta nähdä ja tutustua erilaisista ympäristöistä tulevien eri maiden reservinupseereihin ei suomalaisilla reservinupseereilla ole, joten mahdollisuuteen kannattaa todella tarttua. Mitä ilmeisimmin haku Norjan tapahtumaan alkaa jälleen keväällä 2010 RUL:n verkkosivujen kautta. Suosittelemme!

**teksti ja kuvat: Aku Lindström,
Jaakko Siren ja Juha Stark**

Aku Lindström noutamassa diploma läpäistystä Sodan lait -kokeesta.

Liikuntavuorot - Ilman verta, hikeä ja kyyneliäkin voi olla hauskaa!

Kouluviikon ohella on myös tärkeää muistaa liikkua. Viime lukukaudella torstait tarjosivat jarulaisille erinomaisen tilaisuuden rentoutua liikunnan ja loistavan seuran parissa sekä osoittaa aktiivista reserviläisyyttä. Parannuksena edellisiin vuosiin JARU aloitti yhteistyön psykologien ainejärjestön Stimulusen kanssa liikuntavuorojen järjestämisessä. Tuplavuoron myötä tarjotun liikunnan ja osallistujien määrä siis kaksinkertaistui verrat-

tuna edellisiin vuosiin. Ehkäpä myös JARU:n keskimääräiselle koostumukselle vastakkaisen sukupuolen kasvanut osuus lisäsi myös jarulaisten intoa osallistua vuoroille. Todellakin keskimääräinen osallistujamäärä nousi kevyesti yli kymmenen ja pelit saatiin lähes poikkeuksetta aikaan! Aina ei kovaa hikeä noussut pintaan mutta hauskaa oli joka kerta!

Vuoroilla käytiin läpi monipuolisesti lajeja, joista suosituimmat olivat koris, futis ja lentopallo. Näistä jälkimmäistä treenattiinkin sitten useampaan kertaan ja se saavutti stimulustenkin keskuudessa suuren suosion. Lentopallon taso nousi kerta toisensa jälkeen. Alkuun pelit muistuttivat enemmänkin eläkeläisten rantapalloa mutta kohti kesälomaa mennessä katsomossa olisi varmasti ollut ulkomaisten lentopalloliigojen agentteja, mikäli maine sinne asti olisi kiirinyt. Liikuntakausi huipentui jo toisena vuotena järjestettävään JARU – Stimulus -lentopallohaasteotteluun. Pelin JARU korjasi puhtaasti voittaen kaikki erät. Pelin jälkeen käytiin saunaillassa, jonne Stimulus

oli suunnitellut ohjelmaa, mm. twisteriä ja erilaisia pelejä. Luonnollisesti tapahtumassa oli myös ruokaa ja virvokkeita tarjolla.

Samaa on luvassa myös tälläkin lukukaudella. Vuorot Stimuluksen kanssa jatkuvat joka torstai kello 18.00 – 19.30 salissa U1B. Vuorojen suosio ei ainakaan ole hiipumassa, joten tule sinäkin katsomaan meininkiä paikalle – tilaa riittää vielä!

teksti ja kuva: Antti Ilvas

Syöttövuorossa Pasi.

Pohjois-Irlanti kymmenen vuotta rauhansopimuksen jälkeen

7.3.2009 klo 21.20 Massereene Barracks Antrim Pohjois-Irlanti

Neljä brittisotilasta saapuu tukikohtansa portille noutamaan heille saapunutta pizzalähetystä. Nämä Pohjois-Irlannin kuninkaallisen pioneerirykmentin sotilaat ovat lähdössä muuttaman tunnin päästä kohti Afganistania. Heidän saavuttuaan pizzakusien luo lähelle pysäköidystä autosta nousee kaksi aseistautunutta henkilöä ja avaa tulen seuruetta kohti. Uhrien maatessa maassa hyökkääjät siirtyvät lähemmäksi ja ampuvat uudelleen. 30 sekunnin kuluttua hyökkäyksen alkamisesta hyökkääjät ovat poistuneet paikalta. 21- ja 23-vuotiaat sotilaat kuolevat ja heidän kaksi toveriaan sekä kaksi pizzakusia haavoittuvat vakavasti.

9.3.2009 klo 21.45 Craigavon Pohjois-Irlanti

Poliisipartio saapuu paikalle, jonne heidät on hätäpuhelussa pyydetty. Noustessaan autosta 48-vuotias konstaapeli saa luodin päähänsä ja kuolee. 17- ja 37-vuotiaat ampujat katoavat paikalta, mutta heidät saadaan myöhemmin kiinni.

Väkivalta nostaa jälleen päätään Pohjois-Irlannissa. Lähdin Dublinista rajan yli Pohjois-Irlannin puolelle ottamaan selvää mistä oikein on kyse. Tunnelma Pohjois-Irlannin pääkaupungissa Belfastissa on jännittynyt ja odottava. On tullut selväksi, että iskujen takana on katolisten tasavaltalaisten ääriryhmittymät. Nyt odotetaan saavatko protestanttisten unionistien johtajat pidettyä omat puolisoita lailliset ryhmänsä aisoissa vai päättääkö joku lähteä kostoretkelle.

Saan selville myös että itseasiassa viimeiset kymmenen vuotta eivät todellisuudessa ole olleet niin rauhalliset kuin media on antanut ymmärtää. Belfastin ongelmallisimmalla alueella katolisten ja protestanttien asuinalueiden rajavyöhykkeellä minua ajeluttanut taksikuski kertoo, että mediatatolot ovat tehneet sopimuksen olla kertomatta pienemmistä hyökkäyksistä, jotta eivät ruokkisi väkivallan kierrettä. Poliisin tilastojen mukaan viimeisen 18 kuukauden aikana tehdyissä ammuskeluissa ja pommi- ja kranaatinheitinissä olisi onnistuessaan kuollut 46 poliisia. Esimerkiksi helmikuun alussa poliisi tuhosi 130-kiloisen autopommin paikallisen koulun lähetytyiltä. Viime aikoina brittien erikoisjoukkojen operaatiot Pohjois-Irlannissa ovat erityisesti lisänneet jännitettä ja nostaneet uhkatasoja.

Vaikka tilanne on huolestuttava ja ilmassa on pelko levottomuuksien leimahtamisesta suurin osa paikallisista ymmärtää, että äskettäisten tapahtumien takana ovat vain erittäin pienet ääriyhmät. Tavallisilta kansalaisilta ei heru tukea tai ymmärrystä heidän teoilleen, sillä vuosikymmeniä jatkunut sotiminen on väsyttänyt kaikki. Nyt vuosikymmen rauhansopimuksen solmimisen jälkeen äidit toivovat etteivät heidän kymmenvuotiaat lapsensa koskaan joudu näkemään ja kokemaan samaa kuin mihin hieman vanhemmat lapset saivat nuorempana tottua.

Lontoosta Belfastiin juuri opiskelemaan muuttanut Mark Ravinet kertoo olevansa huolestunut tilanteesta, mutta ei kuitenkaan omasta turvallisuudestaan: ”En ole huolissani itsestäni vaan enemmänkin rauhanprosessista ja Pohjois-Irlannin tulevaisuudesta”. Valottaessaan minulle konfliktin taustoja hän

kertoo, että häneltä itseltäänkin meni lukemiseen ja oppimiseen useampi kuukausi ennen kuin ymmärsi mistä kaikesta on kyse. Hän kuitenkin lupaa yrittää tiivistää oleelliset asiat minulle kävellessämme pitkin Belfastin katuja.

Ongelmien juuret juontavat aikoihin jolloin englantilaiset valloittivat Irlannin 1400-1600-luvuilla. Tuolloin irlantilaisten maat jaettiin englantilaisille lordeille. Lisäksi irlantilaisten pitivät tiukasti kiinni katolisuudesta ja hallitsijat päättivät siksi olla antamatta täysiä kansalaisoikeuksia katolisille. Katoliset pyrkivät jatkuvasti saamaan Irlannin irti Englannin kruunun alaisuudesta ja vihdoin vuonna 1922 he siinä onnistuivat. Kuitenkin pohjoisen kuusi kreivikuntaa, jotka muodostavat nykyisen Pohjois-Irlannin, päättivät jäädä Ison-Britannian yhteyteen. Tämä synnytti uuden konfliktin, jossa unionistit ja

Pohjois-Irlannin pitkä taival rauhaan

1998: Pitkänperjantain rauhansopimus syntyy maratonneuvottelujen päätteeksi. Lähes 30 ihmistä kuolee Omagh'n autopommi-iskussa elokuussa. Iskun tekijäksi ilmoitetaan IRA:sta irrottautunut sirpaleryhmä.

1999: Pohjois-Irlanti saa oman hallituksen, jossa on mukana sekä katolilaisia että protestantteja.

2000: Britannia jäädyttää itsehallinnon, kun kiista IRA:n aseluovutuksista kiristyy. Neljän kuukauden kuluttua itsehallinto palautetaan.

2001: IRA ilmoittaa lokakuussa aloittaneensa aseidenriisunнан.

2002: Britannia ottaa jälleen alueen suoraan hallintoonsa, kun protestantit uhkaavat lähteä hallituksesta IRA:han liittyvän vakoiluskandaalin takia.

2005: IRA lupaa heinäkuussa lopettaa aseellisen toimintansa.

2007: Protestanttijohtaja Ian Paisley ja katolilaisten Sinn Féin -puolueen johtaja tapaa ensi kertaa. Parin kuukauden päästä Pohjois-Irlanti saa jälleen itsehallinnon. Pääministeriksi tulee Paisley ja hänen varamieheksensä Sinn Féinin Martin McGuinness. Brittiarmeija vetäytyy suurimmasta osasta Pohjois-Irlantia.

2008: Protestanttien puolisolitaalliset ryhmät aloittavat aseidenriisunнан.

2009: VäkivaltaisuuDET leimahtavat jälleen maalikuussa, mutta jäävät vain yksittäisten henkilöiden yrityksiä lietsoa terroria. Kesäkuussa tärkeimmät protestanttien puolisolitaalliset ryhmät ilmoittivat riisuneensa aseensa.

tasavaltalaiset ovat kamppailleet keskenään. Protestanttiset unionistit haluavat, että Pohjois-Irlanti on osa Yhdistyneitä Kuningaskuntia, ja katoliset tasavaltalaiset haluaisivat liittää Pohjois-Irlannin Irlantiin. Taistelevina osapuolina ovat olleet kummankin osapuolen erilaiset puolisoitilaalliset terroristijärjestöt, kuten IRA ja UDA, Pohjois-Irlannin poliisivoimat ja Yhdistyneiden Kuningaskuntien armeija. Kii-vaimmillaan taistelut olivat 70-luvulla. 1990-lu-

vun lopun rauhanponnistelujen ja vuoden 2005 IRA:n aseiden luovutuksen jälkeen on eletty suhteellisen rauhallista aikaa. Brittiarmeija vetäytyi suurimmasta osasta Pohjois-Irlantia kesällä 2007, mutta pinnan alla kytee edelleen kuten aiemmin on jo todettu.

teksti: Janne Kekäläinen

ORUP excursio Itä-Preussiin

MATKAKERTOMUS - Kovin korkeatasoista kulttuurimatkaa ei voinut odottaa.

Päivä 1

Keskiviikkoaamuna 10.9.2009 Eteläsatamassa kävi lämmin ja kevyt tuulenhenkäys. Katamaraanin kapteeni ei tohtinut ajaa Tallinaan. Liekö johtunut matkustajista? Lähtö siirtyikin suurempien paattien Länsisatamaan. Heti alkuun koettiin kolmen tunnin aikataulutappio.

Viron vapaustaistelun museo Lagedissa lähellä Tallinnaa on hieno paikka. Ainakin mikäli on millään tavalla kiinnostunut Viron historiasta ja sen vaikutuksista virolaiseen kulttuuriin ja ajatteluun. Sotilaskaluston harrastajille on lisäksi tarjolla laaja valikoima nähtävää vauvista käsiaseisiin. Excun osallistujia ei saatu museosta ajoissa ulos, ja aikataulusta jäätin tunti lisää.

Jos haluat nauttia Hesburgerin aterian yhdistettynä korkeatasoiseen suomenkieliseen keskusteluun kauniiden nuorten myyjättärien kanssa, kannattaa suunnata Pärnuun (eikä Turkuun).

Jarulaisista Isoppi otti hivenen etumatkaa saaneen ORUPin porukan kiinni lentämällä Helsingistä Riikaan sekä vuokraamalla auton kuljettajalla välille Riika-Kaunas. Tämän jälkeen JARUn vastaanottopesäkkeen tavoille uskollisina Aaro ja Isoppi palkitsivat itsensä raskaan päivän jälkeen pankkiirisikareilla laadukkaana ajokortti-ikäisen viskin kera Kaunasin keskeisimmän kävelykadun varrella. Päivien 2-5 kohdalla tällaisia matkan itses-täänselvyksiä ei enää viitsitä mainita.

Päivä 2

Itärintaman linnoitusmuseo (Liettua): Parrottoman saunatontun oloinen liettualainen ukko oli ostanut itselleen omat saksalaisten toista maailmansotaa varten perustamat melko tavanomaiset bunkkerit, joita ei kuitenkaan ollut taistelukäytössä tarvittu. Ukko piti järjestämässään opastuksessa bunkkereita erittäin kiinnostavina, vaativa yleisö keskittyi panssaroitun kupolin tarkasteluun sekä nautti muutamat oluset muun kiinnostuksen stimuloimiseksi.

Preussilainen Boyenin linnoitus (Puola) - ei opastusta, henkilökunta osasi vain puolaa.

Kuinka ollakaan paikalliset bastionit ilman liitännäismahdollisuutta historialliseen kontekstiin eivät jaksaneet kiinnostaa, ja orupilaiset tavattiin melko pian paikallisista ravitsemusliikkeistä.

Wolffsschanze (Sudenpesä) - tuo saksalaisten toisessa maailmansodassa komentokeskuksena toiminut laaja linnoitusalue lähellä Saksan ja Neuvostoliiton rintamalinjaa.

Tutustuminen lentokenttään: Ravitsemusliikkeiden antamalla lisärohkeudella valtaosa osallistujista totesi turva-aidan olevan vain hidaste, ja siirryimme tarkemman konekaluston tutkinnan vaiheeseen. Parin minuutin tarkastelun jälkeen matkaohjelmaan pikamerkittiin lyhyehkö juoksukilpailu, kun paikalliset viranomaiset saapuivat esittämään eriävää mielipidettään alueella oleskelusta. Jouksun jälkeen majoituimme Wolffsschanzen alueella olevaan hotelliin, joka on perustettu 1940-luvun saksalaisten upseerien majoitustiloihin.

Päivä 3

Siirtyminen bussilla Marienburgin linnaan (Puola), jonka juuret ovat 1200-luvulla. Linna on erittäin hieno, ohjattu linnakierros kuitenkin osittain pitkästyttävä. Kierroksen jälkeen Jarulaisista Ville piti matkaoppaalle reissun näyttävimmän ja myös ansaitun kurinpalautuksen.

Tutustuminen Stuthoffin keskitysleiri: Stuthoff oli ensimmäinen Puolan alueelle rakennettu keskitysleiri, ja se toimi tuhoamisleirinä kesän ja syksyn 1944 aikana. Paikka on vaikuttava, ja vierailun arvoinen - ennen vierailua kannattaa tutustua vaikkapa Wikipedian paikasta tarjoamaan historiatietoon.

Päivä 4

Neljäntenä päivänä tutustuttiin tarkemmin Wolffsschanzen neljänkymmenen bunkkerin ja neljänkymmenen muun rakennuksen saksalaisten peräytymisvaiheen räjäytysten jälkeen jäljelle jääneisiin osiin. Historiallinen konteksti ja noin 2000 tuhannen työntekijän komento-

keskuksen laajuus rakenteineen osoittautuivat mielenkiintoisiksi. Itse bunkkerit ovat hivenen toisiaan muistuttavia maan päälle rakennettuja valtavia betonimötiköitä, joissa on luotettu riittävän betonivahvuuden kestävykseen maan sisään rakentamisen sijaan. Ainakin saksankielentaitoisten kannattaa hakea tarkempaa tietoa päämajan rakenteesta ja olosuhteista saksalaisesta Wikipediasta hakusanalla Wolffsschanze.

Hivenen edellisiä bunkkereita paremmin säilynyt komentokeskusalue on edellisen lähistöllä sijaitseva Mauerwald. Itse bunkkerirakennelmista saa paremman kuvan tämän alueen täysin ehjistä rakennelmista.

Loppupäivä käytettiin ovelasti V2 laukaisupaikkojen etsimiseen matkaoppaan johdolla, mutta yllättäen laukaisupaikat jäivät löytämättä. Löysimme sen sijaan vanhainkodin. Lopulta päätimme siirtyä majoitukseen Kaunasiin.

Päivä 5

Viidennen ja viimeisen päivän ohjelmaan kuului Riikaan tutustuminen, ja Latvian sotamuseo. Riika on tunnetusti kaupunkina vierailemisen arvoinen paikka, samoin myös Latvian sotamuseo. Sotamuseo on jaoteltu aikakausittain eri kerroksiin, joissa pääsee tutustumaan mm. ensimmäisen ja toisen maailmasodan tapahtumiin, sekä aikaan sotien välissä, ennen niitä, ja niiden jälkeen aina 2000-luvulle asti.

Kaikista Riikan hienoista ruokapaikoista oli meille valikoitu paikka, joka sijaitsi tivolin yhteydessä. Ruoka oli toki tuttuun tapaan laadukasta ja länsimaiseen tasoon verrattuna edukasta, mutta taustalla huutaneesta tivolimusiikista sai välittömän ja loppumatkan kestäneen päänsäryn.

Riikasta ajoimmekin suoraan Tallinnaan ja sieltä edelleen laivalla Helsinkiin. Bussissa ryhmähenki säilyi ehjänä loppuun asti, polvet eivät.

teksti: Aaro Mäkelä

MilFight

Milfight-kamppailulaji on vaasalaisen evp. komentajakapteeni Hannu Maunulan rekisteröity tavaramerkki. Nimi milfight tulee sanoista military fight.

Aktiivisinta harjoitustoimintaa on Vaasassa, jossa harjoitellaan säännöllisesti neljä kertaa viikossa. Tämän lisäksi etenkin Etelä-Pohjanmaalla on muutaman kerran vuodessa mahdollista päästä mpky:n milfight-kursseille. Toivottavasti saamme kurssin Jyväskylään tulevaisuudessa.

Milfightissa kiteytyy Maunulan kokemus eri kamppailulajeista neljältä vuosikymmeneltä. Milfight-filosofiassa tärkeää on, että mitään kamppailun osa-aluetta ei väheksytä eikä akrobatiaa harrasteta. Kaavoihin ei kangistuta; jos jokin menetelmä ei onnistu oppilaalta niin sitten löydetään korvaava menetelmä jostain muualta. Ellei tämäkään onnistu niin keksitään uusi suoritustapa! Koskaan ei myöskään sanota, että asiaa ei voi tehdä tietyllä tavalla koska se ei kuulu järjestelmään.

Eeva Rantala on Hannu Maunulan opissa

Toiminta maassa on tärkeä osa harjoittelua. Kuvassa Jani Lautaoja.

Harjoittelu on fyysisesti raskasta urheilua. Tosissaan harjoitteleva oppilas pääsee varmasti kokemaan voimien loppumisen, mutta juuri silloinhan on hieno mahdollisuus jatkaa harjoitusta edelleen! Fyysisyys harjoittelussa on tärkeää koska vain väsyneenä selviää mikä toimii ja mikä ei. Harjoittelun fyysisyys tuo mukanaan tietenkin hyvän kuntoilunäkökulman asiaan.

Vastustajaa ja itseä kunnioitetaan, vain sisäistä tunnetta luovuttamisesta halveksutaan – aina jaksaa vielä hetken! Vastustajan kunnioitus ilmenee esimerkiksi kunnioittamalla taputusta luovuttamisen merkinä; ketään ei tietoisesti vahingoiteta.

Harjoittelussa tärkeää on opitun asian soveltaminen. Tämä toteutetaan esim. siten, että hyökkäys ja ensimmäinen puolustusreaktio ovat sovittuja ja tämän jälkeen hyökkääjä jat-

kaa omalla mielivaltaisella tavallaan. Tällöin molemmat joutuvat improvisoimaan ja soveltamaan opittua. Soveltaminen vaatii aina ymmärtämistä joten soveltava matsaamisvaihe harjoittelussa myös kertoo millä tasolla asiat on opittu. Jokainen harjoitus sisältää matsaamista. Milfight-harjoittelussa korostetaan toimintaa maassa koska sinne joutuu halusi tai ei. Jos maassa ei osaa puolustautua ei sieltä myöskään nousta ylös.

Suosittelen omasta kokemuksestani milfight-kurssille osallistumista kaikille, jotka eivät pelkää hikeä ja ovat kiinnostuneet itsepuolustuksesta. Itse toivoisin tämän kurssin osaksi maakuntakomppanioiden koulutusta, enkä vähiten sen fyysisen kuormittavuuden vuoksi. Kurssit, joille olen osallistunut, ovat olleet hyviä kokemuksia mukavassa seurassa. Kovaa harjoittelua hyvällä mielellä!

teksti ja kuvat: Lasse Romppanen

Kaveri vai Vaimo vaelluskumppaniksi?

Jo vuosikymmenien ajan vaeltajat ovat vannoneet Trangian, Savotan putkirinkan ja Vaelluskaverin muodostaman pyhän kolminaisuuden nimeen. Kolmikosta kaksi ensimmäistä pitävät edelleen pintansa, mutta vanha kunnon Kaveri on saanut markkinoille varteenotettavan kilpailijan. Yhä useammalla tunturintallaajalla on nykyään Kaverin sijasta Vaimo matkassaan.

Allekirjoittaneella oli menneenä kesänä mahdollisuus suorittaa vertailua näiden kah-

den vaellusvarusteen välillä. Vaimon kanssa vaelsimme Nuortilla kevyen neljän päivän reissun heinäkuun alussa. Vaelluskaverin kanssa ulkoilimme viikon verran Norjassa Finnmarkin ylängöllä heinäkuun lopussa. Kokemusten perusteella molemmat kokelaat sopivat vaelluskäyttöön varsin hyvin, mutta ominaisuuksissa on paikoin hyvinkin suuria eroavaisuuksia, jotka on syytä huomioida jo ennen reissuun lähtöä!

Vaimo yllätti testissä marssinopeudellaan

Suorituskyky

Vaelluskaverit ja Vaimot ovat jokainen yksilöitä, joten esimerkiksi kantokyvyssä voi olla suuria eroja myös tuoteryhmän sisällä: joku Vaelluskaveri tunkee rinkaansa LV-217:n, kaminan ja sissiteltan ja lapikas nousee silti iloisesti, kun toinen hyytyy jo omien riepujensa kantamisesta.

Testissä olleet Kaveri ja Vaimo olivat molemmat urheilullisia malleja. Tästä huolimatta keskinäiset erot kantokyvyssä olivat merkittäviä. Kaverin kanssa kuljettaessa yhteiset rensselit jaetaan jotakuinkin tasan, kun taas Vaimon kanssa liikuttaessa lähes kaikki romut on sullottava omaan rinkaankin.

Hieman yllättäen marssinopeudessa Vaimo kykenee varsin tasavertaiseen kamppailuun Kaverin kanssa, välillä jopa voittaen tämän. Minulle tilanne on molemmissa tapauksissa sama, kummastakin näkyy yleensä vain horisonttiin häviävä selkä. Kunnolliseen kesto-

Vaelluskaveri kestopestien jälkeen

testiin vaimoa ei Nuortilla saatu, joten pitkän reissun suorituskyky jää vielä hämärän peittoon. Vaelluskaveri sen sijaan saatiin varsin kypsään kuntoon, kun ensin nautittiin tukevasti voimajuomaa, marssittiin 20 km joka sisälsi 400 metriä nousua jonka jälkeen kalastettiin viisi tuntia, nukuttiin kolme tuntia ja kalastettiin taas 10 tuntia. Moinen kestävyys on jo kiitettävällä tasolla!

Kalastusominaisuudet

Kalastuksessa Kaveri pesee ainakin vielä Vaimon selvästi. Vaimolle usein riittää parin tunnin siiman liottaminen ja siitäkin ajasta puolet käytetään siimasotkujen selvittämiseen. Kaveri taas ei meinaa irtautua kosken/järven rannasta muuten kuin kopsauttamalla kirveen hamaralla kevyesti ot-sikkoon ja kantamalla ukko sitten takaisin leiriin. Lisäksi hän avittaa isommat sintit

rannalle haavin avulla, sitoo perhoja ja punoo yhdessä juonia kalojen pään vaivaksi.

Ruoanlaitto

”Menette sinne, syötte eväät ja tulette pois.” Tästä ytimekkäästä kaukopartiomiesten tehtäväkaskystä Vaimo on poiminut kaiken oleellisen. Nuortilla oli tarjolla täytettyjä aamupalalettuja, chilimaustettua pekonisipulipaistosta, pähkinä-herkkusienipastaa ja ties mitä. Ei oikein tiennyt edes kairassa olevansa, kun pöperöt olivat parempia kuin kotona. Päätin tästä innostuneena ottaa lettujauhoja mukaan myös Kaverin kanssa tehtävään reissuun. Ylängöllä vietetty viikko oli kuitenkin jälleen sellaista sinkoilua että letun paisto jäi haaveeksi. Trangiaa käyteltiin ainoastaan veden keittämiseen, joko puuroa, kahvia, totia tai Reitteria varten.

Käytettävyys teltassa

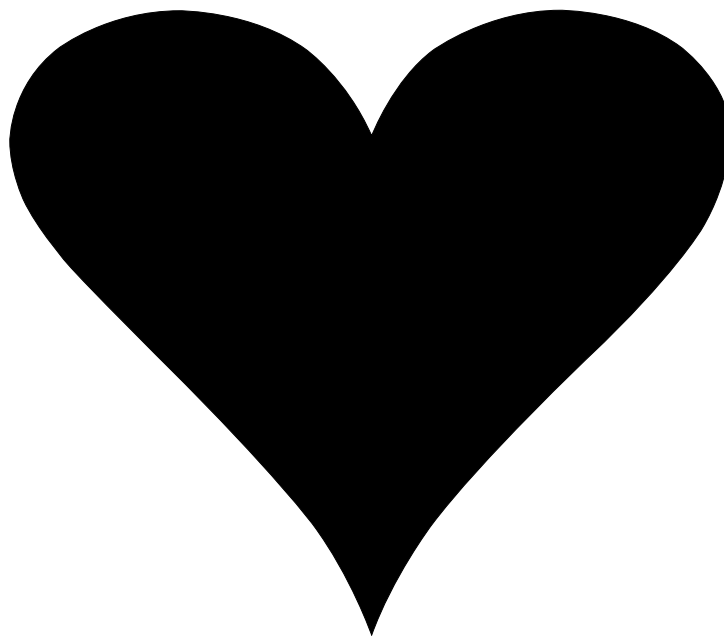
Pieni sade tai myräkkä ei yleensä ole este tunturissa hortoilemiselle, mutta kaatosateen sattuessa kohdalle vaeltaja mieluiten vetäytyy teltan sisuksiin. Teltan sisällä Vaimon moni-

puolisemmat ominaisuudet pääsevät oikeuksiinsa, kun taas Vaelluskaveria ei mielellään laske samaan makuupussiin, ainakaan jos on itse elossa. Toisaalta sateen kestäessä useita päiviä, Kaverin juttuja jaksaa kuunnella pidemmän päälle paremmin kuin Vaimon parisuhteen kehittämiskeskusteluja.

Yhteenveto

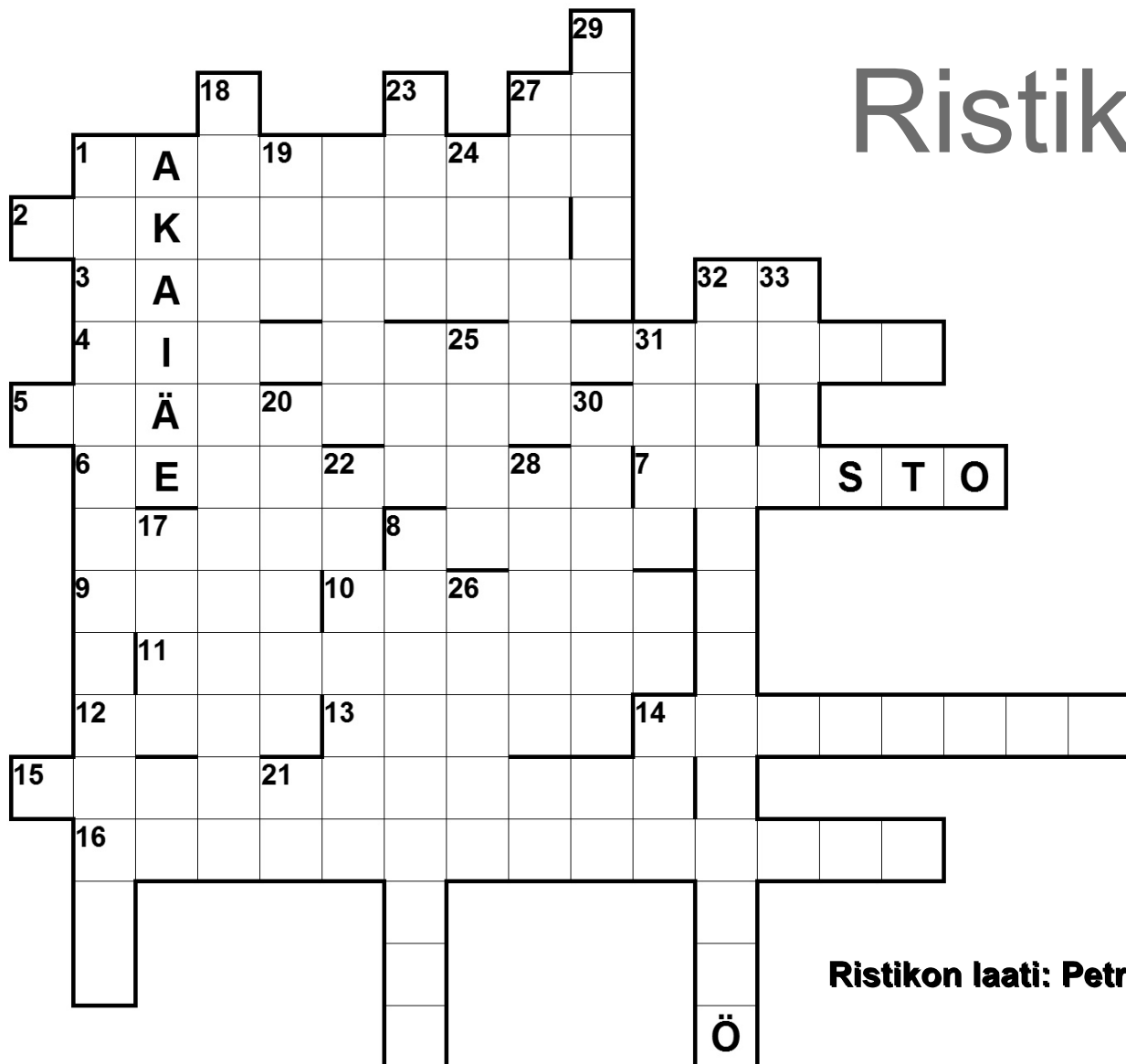
Molemmat kesän reissut olivat erittäin onnistuneita ja kummatkin vaelluskumppanit pääsivät osoittamaan vahvuutensa. Tehdyn testin perusteella ei voida antaa yksiselitteistä vastausta sille, kannattaako vaellukselle ottaa mukaan Kaveri vai Vaimo. Vaimo soveltuu paremmin leppoisaan reissuun ja nautiskeluun luonnon rauhasta ja hyvästä ruoasta, Kaveri taas on parhaimmillaan kun nautiskellaan kymmenen tunnin kalastuspäivistä ja tunturissa munaravin juoksemisesta. Samalle reissulle en molempia ottaisi, kuten en kahta rinkaakaan kantaisi.

teksti ja kuvat: Lauri Lehtoviita

Oikealle

1. ...ovat Ilkka Asparan komennuksessa
2. Sodankäynnin alin taso on taistelu-
3. Suomessa päämies valitaan vaaleilla määrääjaksi. Suomi on siis...
4. Tämän alaisuudessa toimivat mm. SUPO ja RVL (lyhyempi nimi)
5. Ensisijainen oikea käsi
6. Kekkosen, Jouni Hynysen ja Kalle Päätalon yhteinen arvo
7. Vanha epäreilun joukkoyksikkö
8. Täällä toinen iso kahina alkoi
9. ...SEAL
10. Ehkäisee hiertymiä
11. Oppi taistelun voittamisesta
12. Nopeasti pystytettävä retkeilymajoite
13. Sotilas on aina täynnä...
14. M16 - kivääri
15. Liemi jonka pääainesosa ei ole kasvi eikä eläin
16. Maailman ensimmäinen kommunismiin pyrkivä

Ristikko

Ristikon laati: Petri Toivola

Alas

1. Metso
17. Liitto
18. T-34
19. Kautta
20. Kovilla sodassa
21. 4
22. Rokkako?
23. Emma - kivääri
8. Runsaasti vuotavaan haava
24. Finnish Maritime Administration
25. Narttu
26. Jalkapallo-Jarit
27. Rakentaa, tekee, valmistaa
28. Tuskin
29. ... ja varmista
30. Herkkä murtumaan kivisessä maastossa
32. Pieni pintapaine, ei panssaria
14. Sankarikoira
32. Tukee jalkaväen taistelua
33. Opiskelijain Reserviupseeripiiri, johon kuuluu myös JARU

AK ja aseenkäsittely

Artikkelisarjan ensimmäisessä osassa käydään läpi ampuma-asento seisten, valmiusasennot ja aseiden nostaminen niistä sekä lippaanvaihto ja latausliikkeen tekeminen. Nämä asiat opetetaan myös JARU ry:n järjestämällä kevytasekurssilla.

Ampuma-asento seisten

Ampuma-asentona käytän samaa asentoa kuin haulikolla ja pistoolilla (pl. käsien paikat). Ampuma-asentoa on kutsuttu myös ns. dynaamiseksi isosceles –asennoksi, koska asento on joustava ja kädet muodostavat tasasivuisen kolmion (pistoolilla ammuttaessa).

Ampuma-asennossa vartalo on kohtisuoraan tauluja kohti, polvet ovat hieman koukussa, paino on päkiöillä, kyynärpäät ovat koholla ja tukikäsi niin edessä kuin mahdollista. Kohollaan olevat kyynärpäät liittyvät osaltaan rekyylinhallintaan, sillä nostettaessa kyynärpäätä aseeseen perä saadaan asetettua tukevasti olkalihaksen sisäpuolelle. Tällöin aseeseen rekyyli absorboituu tehokkaasti kehoon. Kohollaan olevat kyynärpäät liittyvät kilpa-ammuntaan ja liikuttaessa esim. rakennuksessa tmv. tilanteessa, jossa kyynärpäät mahdollisesti osuvat johonkin, suosittelemme pitämään kyynärpäitä alempana.

Tukikäsi pidetään mahdollisimman edessä, jotta asetta on helpompi suunnata maalista toiseen. Usein käytettävä tapa, jossa tukikädellä pidetään kiinni lippaasta tai rungon ja lippaan yhtymäkohdasta, hitauden huomaa maalaa vaihdettaessa. Tukikäden paikkaan vaikuttaa varustus (esim. sirpale- tai varusteliivit) ja ampujan fyysinen koko. Lisäksi osoitan ampuessa tukikäden etusormella maalaa (ns. sormella pointtaaminen), joka auttaa aseiden suuntaamisessa.

Valmiusasento 1 ase hallussa – kainalossa

Ampuma-asento. Huomaa käsien paikat ja rintamasuunta.

Ase hallussa –valmiusasento on käytännössä aseiden pitämistä ampumakäden kainalossa. Tämä yksinkertaiselta tuntuva asento on tärkeä, sillä sitä käytetään monen toiminnon kuten viritysliikkeen, häiriönpoiston ja lippaanvaihdon perusasentona. Käytännöllisin ase hallussa –asento on juostessa. Usein käytettävän tavan, jossa tukikädellä pidetään kiinni lippaasta tai rungon ja lippaan yhtymäkohdasta, hitauden huomaa maalaa vaihdettaessa. Jos tukikättä pidettäisiin aseessa kiinni, ase voisi kääntyä juostessa turvattomaan suuntaan.

Ase hallussa. Asetta pidetään ampumakäden kainalossa ja tukikäsi liikkuu vapaasti.

Valmiusasento 2 high ready

High ready –valmiusasento on käytännöllinen valmiusasento liikuttaessa ja ympäristön vaatiessa valppautta. Asennossa piipun pää pidetään samalla linjalla silmän ja mahdollisen maalin välissä, jolloin nostettaessa ase ampuma-asentoon tähtäimet vain nostetaan silmän ja maalin väliin. Asento on myös väli-vaihe pysähdyttäessä juoksusta ampumaan maalia. Tällöin asetta pidetään ensin ampumakäden kainalossa (ase hallussa) ja juuri ennen pysähdystä nostetaan ase high ready –asennon kautta ampuma-asentoon. Tällöin liikkeitä saadaan sujava ja nopea.

Ase on nousemassa liikkeen hidastuessa high ready –asennon kautta ampuma-asentoon.

Valmiusasento 3 low ready – SRA:n aloitusasento

Sovelletussa reserviläisammunnassa käytetään aloitusasentona asentoa, jossa ase on perä on olkapäätä vasten ja piippu 45 asteen kulmassa alaspäin (ns. low ready). Aseen nostaminen tästä asennosta ei nopeudeltaan eroa high ready –asennossa, mutta asento on mielestäni raskaampi.

Perusajatus aseiden nostamisesta valmiusasennosta ampuma-asentoon on, että vain

Low ready –asento eli SRA:n aloitusasento. Aseen piippu osoittaa 45 asteen kulmassa alaspäin, sormi on vaihtimella ja katse maalissa.

ase, vaihdin ja kädet liikkuvat. Valmiusasento on jo käytännössä sama kuin ampuma-asento (pl. aseenn paikka) ja lähdössä katse on maalissa. Kun asetta nostetaan ampuma-asentoon,

Ampuma-asentoon siirryttäessä vaihdin painetaan alas samalla kuin ase nostetaan ylös – helppoa: vaihdin alas ja ase ylös.

tähtäimet nostetaan silmän ja maalin väliin sekä suoritetaan tähdätty laukaus. Lähdössä etusormi ja/tai keskisormi on vaihtimella ja samalla kun ase nousee ylös sormet painavat vaihtimen alas.

Lopuksi

Tässä esiteltyt asennot ovat perusta toiminnalliselle kivääriammunnalle. Asennot ja aseotteet perustuvat omaan kokemukseeni sekä practical- että SRA-ammunnasta. Halutessaan aiheeseen voi perehtyä tarkemmin esim. tutustumalla Mat Burkettin tuotantoon, osallistumalla Pauli Salon kohteensuojausammuntakurssille tai JARUn perinteiselle kevytasekurssille.

**teksti: Petri Syväne
kuvat: Aaro Mäkelä**

Ase hallussa –asentoa käytetään perustana mm. latausliikettä ja lippaanvaihtoa tehtäessä. Latausliike tehdään yksinkertaisesti pyyhkäisemällä viritintappi taakse tukikäden kämmensyrjällä.

Latausliike

Lippaanvaihdossa otetaan täyden lippaan alaosa kiinni (täydet lippaat ovat lipastaskussa pohja ylöspäin) ja viedään lipas aseenn vasemmalle kyljelle vaihdettavan lippaan rinnalle, lippaan yläosa n. laatikonkannen tasalle. Seuraavaksi vasemmalla kädellä otetaan ote molempien lippaiden ympäriltä. Tämän jälkeen lippaanvapautinsalpa painetaan vasemman käden peukalolla ja lippaita

taitetaan eteenpäin, jolloin tyhjentynyt lipas irtaana aseesta.

Lippaanvaihto. Uusi lipas on aseenn rinnalla, ote molempien lippaiden ympärillä ja peukalolla painetaan lippaanvapautinsalpa.

Uusi lipas kiinnitetään aseeseen ja siitä päästetään irti siten, että vain tyhjentynyt lipas jää käteen. Tyhjentyneen lippaan voi antaa pudota maahan tai laittaa lipastaskuun (suuaukko ylöspäin) tai laittaa erilliseen tyhjentyneille lippaille tarkoitettuun laukkuun.

Mekanisoidun joukon taistelu 2009

Opiskelijain Reserviupseeripiirin perinteinen panssarisotaharjoitus on järjestetty jo useamman vuoden ajan MPKY:n kurssina ja vuonna 2009 kurssi järjestettiin toista kertaa VEH-harjoituksena, uudelta koodinimeltään Mekanisoidun joukon taistelu. Kurssilla oli tilaa 35:lle taistelijalle ja kurssi täytyikin ennätysnopeasti heti ilmoittautumisen alettua. Muutaman viimehetken poisjäännin jälkeen kurssin vahvuus oli 32 taistelijaa.

Tällä kertaa kurssia lyhennettiin PV:n toimesta neljästä vuorokaudesta kolmeen, joka oli monille hieman ikävä yllätys. Kurssin sisällystä jäi näin pois erittäin mielenkiintoinen ja haastava kohtaamistaistelu, jossa todella mitataan johtajia ja heidän pelisilmänsä toimintaa. Toinen ikävä yllätys oli se, ettei harjoituksessa ollut mukana CV-vaunukalustoa. Molemmat puolet (keltainen ja sininen) liikkuvat maastossa BMP-2-kalustolla. Lisäksi mukana oli jonkin verran Leopard 2 A4-kalustoa, sekä tiedustelujoukkue jolla oli kalustona CV9030-vaunut. Mukava yllätys oli puolestaan se, että harjoituksessa oli käytössä ryhmäkohtaiset PKM-konekiväärit ja riittävästi paukkupatrunoita.

Harjoitus alkoi tiistai-aamuna jo totuttuun malliin kiireellisellä osallistujien varustamisella, jonka jälkeen tutustuttiin pikaisesti KASI-simulaattorijärjestelmän toimintaan ja varustettiin jokainen taistelija ko. järjestelmän henkilökohtaisilla varusteilla (KASI-taisteluliivi M05, kypärä-anturi, lähetin rynnäkkökivääriin sekä aktiiviset kuulosuojaimet). Pikaisen harjoittelupuhuttelun jälkeen siirryttiin jalkaisin harjoitusalueen maastoon, josta RU-kurssin oppilaat poimivat taistelijat omiin ryhmiinsä.

Keskiviikkona sininen joukkue hyökkäsi ja keltainen puolusti ja viivytti. Keltaisen osalta puolustus- ja viivytystaistelut eivät menneet ihan putkeen ja näin sininen pääsi tavoitteeseen yllättävän nopeasti. Torstaina puolestaan oli keltaisen vuoro höökiä eteenpäin ja puolestaan sinisen vuoro ottaa takkiinsa. Ensin vallattiin sinisen puolustuslinja, jonka jälkeen vuorossa oli ensimmäinen viivytystasa asutuskeskuksessa. Jälleen puolustaja sai nenilleen, keltaisen komppanian vyöryessä talosta taloon kuin juna.

Harjoituksen rakenne oli siis käytännössä sama kuin vuonna 2008, joten osalle kurssilaisista toiminta ja taistelupaikat olivat ennestään tuttuja. Tällä kertaa luvassa ei ollut pölyistä harjoitusta, sillä vesisadetta oli luvattu lähes koko ajaksi. Ja tietenkin sääennustus osui kohdalleen...

Harjoituksen purku sujui jälleen melkoisessa kiireessä torstai-iltapäivällä, josta kurssilaiset antoivatkin melkoisesti palautetta puolustusvoimille. Osa taistelijoista kun ei ehtinyt edes pesemään naamiovärejä pois naamastaan ennen kotiuttamista. Kokonaisuudessaan kurssi kuitenkin sujui hyvin ja näyttääkin siltä, että harjoituksen rakenne alkaa hiljalleen vakiintua.

PV ja MPKY olisivat tulevaisuudessa kiinnostuneet samaan järjestelyyn myös PS-RUK:n talvikurssin kanssa, liekö meillä reserviläisillä kiinnostusta samaan? Joka tapauksessa kurssi hyvin todennäköisesti järjestetään jälleen elokuussa 2010, joten kaikki kiinnostuneet mukaan. Kurssilla pääsee ainakin näkemään kuinka vaunujen kanssa toimitaan ja mihin nuo tinapurkit pystyvät.

teksti: Aku Lindström

TURPO-2009

31.1.2009

Puolustusvoimat 2009 – 2020 maa-, meri- ja ilmavoimat

Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n järjestämä turvallisuuspolitiikan seminaari järjestettiin 31.1.2009 Santahaminassa. Seminaari koostui neljästä esityksestä: puolustusvoimien yleisistä, sekä maa-, meri- ja ilmavoimien, näkymistä 2009 – 2020. Puhujina olivat suunnittelupäällikkö, kenraalimajuri Mika Peltonen, maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri Arto Rätty, merivoimien esikuntapäällikkö, lippueamiraali Veli-Jukka Pennala, sekä ilmavoimien esikuntapäällikkö, prikaatikenraali Lauri Puranen.

Kaikki esitykset noudattelivat vahvasti turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon linjauksia, ja pysyivät pääosin hyvin konkreettisten muutosten selvittämisessä. Eniten spekulatiota tarjosi suunnittelupäällikkö, kenraalimajuri Mika Peltonen, joka puolustusvoimien yleisistä kehitysnäkymistä puhuessaan uskaltautui arvioimaan Suomalaisen maanpuolustuksen perusteiden mahdollisia muutoksia. Kaikenkaikkiaan esitykset olivat yhden- ja johdonmukaisia, ja jättivät mielikuvan tulevaisuuteen hyvin valmistautuneista yhtenäisistä puolustusvoimista.

Tulevaisuuden uhkakuvia

Suunnittelupäällikkö, kenraalimajuri Mika Peltonen tarkasteli puolustusvoimien roolia, ja tulevaisuuden uhkakuvia pitkällä tähtäimellä, sekä arvioi perusteissa tapahtuvaa muutos-

ta. Nykyisen Venäjä-uhkan, aluepuolustuksen, sekä yleisen asevelvollisuuden ja maanpuolustustahdon merkitys tulee todennäköisesti ajan myötä vähenemään. Samalla globalisaation ja teknologian kehityksen aiheuttamat uudet haasteet valtaavat yhä suuremman osan myös puolustusvoimien toimintakentästä. Vakavaan rikollisuuteen, sekä katastrofeihin varautuminen on todennäköisesti merkittävä osa tulevaisuuden puolustus- ja turvallisuusstrategiaa.

Lyhyemmän aikavälin tarkastelussa suurimmaksi koettu uhka on edelleen Venäjä. Oleellisia Suomen turvallisuuteen vaikuttavia geopoliittisia seikkoja on karkeasti kolme: Itämeri, pohjoiset merialueet ja tukikohdat, sekä Kaliningradin kasvava merkitys, joista Itämerelle on varattu oma tarkastelunsa.

Itämeren meriliikenne muodostaa noin 15% kaikista maailman merikuljetuksista, ja osuus on jatkuvassa kasvussa. Tämä tarkoittaa noin 1350 alusta / päivä. Suomen ulkomaankaupasta noin 90 % kulkee vesitse, eli käytännössä Suomi on tässä suhteessa lähes saari. Venäjän BKT:sta öljyn vienti muodostaa 40 %, ja siitä 40 % kulkee Itämeren kautta. Todennäköistä on, että Venäjän modernisoidessa merivoimiensa kalustoa, sekä sen määrää, että näkyvyys Itämerellä kasvaa. Sama on ollut havaittavissa Venäjän ilmavoimien aktivoitumisena kalustopäivitysten myötä edellisen 3-4 vuoden aikana. Muita mainittavia, sotilaallisesti merkittäviä, huomioita Itämerestä on demilitarisoitu Ahvenanmaa, sekä Venäjän ja Saksan välille suunniteltu kaasuputki, joka asettuisi Suomen talousvyöhykkeelle.

Kehitys ja resurssit tulevaisuudessa

Valtioneuvoston esitys (VNS 09) puolustusvoimien resursoinnille vuodesta 2009 eteenpäin on vuoden 2008 budjettitason säilytys (2,5 mrd€), sekä 3 % indeksikorotus. Vuonna 2011 summaan lisätään 2 % kattamaan materiaalien kallistumaa. Esityksissä arvioitiin, etteivät nämä korotukset riittä ylläpitämään tämänhetkistä ostovoimaa, vaan edessä on väistämättä resurssien kutistuminen. Tämä oletettavasti johtaa siihen, että vain operatiivinen ydin on rakennettavissa suorituskykyiseksi, sekä asettaa koko maan alueen puolustamisen kyseenalaiseksi. Mahdollinen resurssipula nostaa myös liittoutumiskysymyksen esiin.

Puolustusvoimat on valtion tuottavuusohjelman alainen, ja se aiheuttaa noin 3000 henkilötyövuoden vähenemisen vuoteen 2015 mennessä – käytännössä tämä tarkoittaa noin 20 % supistumaa. Puolustusvoimat pyrkivät integroitumaan osaksi ympäröivää yhteiskuntaa, ja merkittäviä askelia siihen suuntaan onkin otettu. Tiettyjä palveluita on pystytty ulkoistamaan, ja strategisia kumppanuuksia on luotu; kun yhteiskunnalliset toimijat integroituvat puolustusvoimiin rauhan aikana myös sa-ammattitaito ja huoltovarmuus paranevat. Myös liittoutumisen positiivinen vaikutus huoltovarmuuteen täytyy huomata.

Puolustusvoimien yleinen kehitys on kohditi pienempää, ammattitaitoisempaa ja kansainvälisempää joukkoa, joka jakautuu operatiivisiin ja alueellisiin joukkoihin. Ammattisotilaiden ja reservin välille muodostuu selkeämpi roolijako, kun ammattisotilaat sitoutuvat pääasiassa operatiivisiin joukkoihin, ja reservi puolestaan sijoittuu alueellisiin joukkoihin. Todennäköistä on, että puolustaminen tulee keskittymään selkeään valtiolliseen painopisteeseen liikkuvuuden ollessa myös avainsana. On myös luontevaa olettaa, että puolustusvoimien sa-vahvuuden supistaminen jatkuu. Suunnittelupäällikkö, kenraali-

majuri Mika Peltonen esitti arvion vuodelle 2016: sa-vahvuus olisi tällöin 250 000. Myös kriisinhallinta ja viranomaisyhteistyö tulevat olemaan tärkeä osa tulevaisuuden puolustusvoimia.

Reservin merkitys ja käyttö tulevaisuudessa

Vaikka ammattisotilaiden ja reservin välinen ero kasvaakin, on olennaista huomata että vuonna 2020 suuri osa puolustusvoimien potentiaalista on edelleen reservissä! Reservin aktiivinen osa tulee edelleen olemaan tarpeen. MPK:n ja muiden reservin toimijoiden merkitys tulee kasvamaan, kun alueellisten joukkojen koulutus ja harjoittaminen tulee siirtymään yhä enemmän niiden harteille. Tämä on varmasti yksi puolustusvoimien suurimpia haasteita lähitulevaisuudessa. Käytännössä tämän mahdollistamiseksi lie-nee tarpeen siirtyä palkattujen kouluttajien käyttöön. Reservin kehittämiseksi joukkoonpanoja ja koulutusta tarkistetaan ja uusi-taan, joista konkreettisena esimerkkinä on johtajien määrän tarkistus, ja todennäköinen lisääminen tulevaisuudessa.

Puolustushaarat

Puolustushaarojen välinen yhteistyö on viime aikoina lisääntynyt runsaasti. Jokaisessa esityksessä erityisesti painotettiin syven-tyneen yhteistoiminnan merkitystä: kukaan ei toimi yksin. Eräs tärkeimmistä puolustushaarojen integraation tuloksista on yhteinen tilannekuva, joka on mahdollistanut johtamis- ja yhteistyökyvyn huomattavan kehityksen.

Vuonna 2008 puolustusvoimien SA-vahvuus oli 350 000, josta maavoimien osuus oli 265 000 (operatiiviset joukot: 50 000, alueelli-set joukot 215 000). Valmiusyhtymät saatettiin vuonna 2008 operatiiviseen valmiuteen, ja maavoimien esikuntapäällikön, kenraalimajuri Arto Rätyn mukaan maavoimat ovat "tulokunnossa". Eräs maavoimien merkittävistä haasteista on uusien rakenteiden vakiinnutta-

minen, suurien rakennemuutosten jälkeen. Vuosina 2008-2020 maavoimat keskittyvät alueellisten ja operatiivisten joukkojen kehittämiseen, sekä iskukykyyn. Iskukyvyn kehitykseen vaikuttavasta kalustosta mainittakoon NH90-kuljetushelikopterit, raskaat raketinheitimet, sekä tykistön erikoisammukset.

Merivoimilla on runsaasti viranomaisyhteistyötä, sekä kansainvälisiä hankkeita. Näistä esimerkkejä on merivoimien, Merenkululaitoksen ja Rajavartiolaitoksen yhteinen merivalvonnan tietojärjestelmä (METO), vuonna 2006 alkanut Suomen ja Ruotsin merivalvontayhteistyö (SUCFIS), sekä EU:n alainen MARSUR. Merivoimien sotilaallisten tehtävien painopiste on vaihtunut hyökkäyksen torjunnasta meriyhteyksien turvaamiseen. Tämä näkyy kehityssuunnitelmien painotuksissa: vuosina 2009-2012 merivoimat keskittyi meriyhteyksien turvaamisen kehittämiseen, erityisesti valvontaan. Vuosina 2013-2016 ohjelmassa on torjuntakyvyn kehittäminen, ja vuosina 2017-2020 uudelleen meriyhteyksien turvaaminen, tällöin erityistarkastelussa on avomerikyky. Huomioitavaa on myös 130 mm rannikkotykistön säilyttäminen vuoteen 2020 asti, sekä kolme hankinnassa olevaa italialaisvalmisteista miinantorjuntalusta, jotka ovat merivoimien kautta aikain kallein hankinta (240 M€).

Ilmavoimat on käytännössä NATO-yhteensopivassa kunnossa, ja osallistuukin NATOn standardeilla toteutettavaan evaluointiin, jossa ilmavoimien suorituskyky arvioidaan ensimmäistä kertaa ulkopuolisin silmin. Suomi on ensimmäinen evaluointiin osallistuva maa, joka ei kuulu NATOon. Ilmavoimien kehitys-

kohteita ovat valmiustukikohdat, tutkailma-
valvonta, johtaminen, sekä hävittäjätorjunta. Käytännössä tämä tarkoittaa keskivalvontatutkakaluston uusintaa, kaukovalvontatutkakaluston modernisointia, yhteisen tilannekuvan kehittämistä, sekä hornettien modernisointia. Hornetit tulevat palvelemaan ilmavoimia vähintään vuoteen 2030 asti. Niiden suorituskykyä ylläpidetään ja kehitetään kahdella kehitysohjelmalla: MLU1, joka on loppusuoralla, ja MLU2, joka toteutetaan lähitulevaisuudessa. MLU1 toi hornetteihin muun muassa kypärätähtäimen. Olennaisesti hornettien suorituskykyä tulee parantamaan myös hankinnassa oleva pitkän kantaman ilmasta-maahan-ase.

Lopuksi

Kaikkia esityksiä leimasi konkreettisissa suunnitelmissa, ja kvantitatiivisissa uudistuksissa pysyminen. Kvalitatiiviset spekulatiot katoavat "tulevaisuutta on vaikea arvioida"-fraasiin. On hyvin todennäköistä että jonkinlainen murros on edessä; millainen murros tulee olemaan, sitä on vaikea arvioida. Suuret liittoutumislinjaukset ovat vielä auki, myös yleinen asevelvollisuus puhuttaa – ja molemmat näistä ovat poliittisen päätöksenteon takana. On selvä, että puolustusvoimat joutuvat tarkastelemaan perusteitaan tarkasti lähitulevaisuudessa ja tarkentamaan paikkaansa tässä alati kehittyvässä maailmassa. Vaikka esitysten perusteella puolustusvoimat on valmistautunut tehtävään hyvin, haasteita siitä tuskin tulee puuttumaan.

teksti: Timo Koski

Haluatko liittyä jäseneksi?

WWW.JARURY.FI/LIITY.HTML

Muistiinpanoja

LET YOUR ACTIONS DO THE TALKING

TOIMINTA-AMPUJAT.FI